

information circulation within the scope of social music culture. Such extensional system possesses the feedback link mechanisms which are expressed by various dialogue forms within the structure, as well as by management mechanisms focused upon, on the one hand, a music piece, and, on the other hand, sociocultural context.

Key words: musical-rhythmic competence, communication, musical art, choreography.

УДК 378.016:780.016.432

DOI: 10.32626/2309-9763.2019–27.167-174

Людмила Воевідко
Liudmyla Voievidko

ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ШЛЯХОМ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРЕДМЕТНИХ (ФАХОВИХ) КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ

FORMATION OF HIGHER EDUCATION APPLICANTS' PEDAGOGICAL SKILLS BY MEANS OF REALIZATION OF SUBJECT (PROFESSIONAL) COMPETENCES

У статті розглядаються предметні (фахові) компетентності здобувачів вищої освіти першого бакалаврського рівня згідно з Освітньо-професійною програмою спеціальності Середня освіта (Музичне мистецтво). Проводяться розвідки процесу формування педагогічної майстерності музичних фахівців із урахуванням потреб Нової української школи.

Ключові слова: освітньо-професійна програма, Нова українська школа, компетентності, програмні результати, інтеграція, комунікація, педагогічна майстерність, термінологія, громадянська свідомість, національна ідентичність, функціональні особливості, взаємоповага, саморозвиток, стейкхолдери.

Формування та розвиток педагогічної майстерності здобувачів вищої освіти лежить у площині реалізації предметних (фахових) компетентностей згідно з Освітньо-професійною програмою 014 Середня освіта (Музичне мистецтво), а саме:

- здатність користуватися символікою та сучасною термінологією музичної мови;
- здатність розкривати системно-структурні зв'язки філософських, музикознавчих, музично-педагогічних, культурологічних, частково-методичних понять;
- здатність до перенесення системи фахових знань у площину навчального предмету Музичне мистецтво; структування навчального матеріалу, проектування та організації власної діяльності;
- здатність демонструвати виконавські (інструментальні, вокально-хорові, диригентські), інтерпретаційні, артистичні й організаційні уміння як учителя-керівника музичних колективів дитячої художньої творчості;
- здатність застосовувати елементи теоретичного та експериментального дослідження для підвищення ефективності мистецько-педагогічної діяльності;
- здатність відчувати і демонструвати емоційну чутливість, рефлексію, ціннісне ставлення до музичних творів, здійснювати активне сприймання, запам'ятовування, збереження, відтворення і художньо-педагогічне тлумачення художнього змісту та сенсу творів музичного мистецтва;
- здатність здійснювати добір методів та засобів діагностування, корекції особистісного і музичного (художнього) розвитку учнів, педагогічного супроводу процесів соціалізації та професійного самовизначення творчо-обдарованих учнів;

- здатність формувати в учнів предметні (спеціальні) компетентності;
- уміння свідомо обирати шляхи вирішення непередбачуваних проблем у професійній діяльності;
- відповідальність за забезпечення охорони життя і здоров'я учнів у навчально-виховному процесі та позаурочній (музичній) діяльності;
- здатність застосовувати методи і прийоми роботи з дитячим хоровим колективом, роботи над інтонацією, співочим диханням, звукоутворенням, дикцією, строем та ансамблем, здійснювати слуховий контроль у процесі розучування та хорового звучання, володіти вокальними вправами та дитячим хоровим репертуаром.

Реалізація низки компетентностей передбачає такі програмні результати навчання здобувачів вищої освіти першого бакалаврського рівня спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво):

- знає основи теорії музики, жанри, види та напрями музичного мистецтва, музичну термінологію;
- знає особливості розвитку європейської та вітчизняної музичної культури, педагогічні концепції музично-естетичного виховання школярів;
- знає сучасні теоретичні основи музичної педагогіки, педагогіки мистецтва, теорії художньої культури;
- знає та розуміє специфіку використання методів, способів, форм музично-педагогічної та музично-інформаційної діяльності вчителя музичного мистецтва;
- дотримується системи духовних, професійно-педагогічних, етико-естетичних, мистецьких цінностей у навчально-виховній та організаційній діяльності вчителя музичного мистецтва;
- володіє комплексом знань музично-педагогічної діяльності вчителя музичного мистецтва, методами активізації мистецько-творчого розвитку учнів, виховання художньо обдарованої особистості;
- розуміє специфіку теоретичного та експериментального дослідження в музично-педагогічній діяльності вчителя музичного мистецтва Нової української школи;
- знає психолого-педагогічні аспекти навчання, виховання, розвитку учнів школи, демонструє критичне ставлення до світоглядних теорій у процесі розв'язання соціальних і мистецько-професійних завдань;
- здатний реалізовувати державний стандарт і навчальні програми в умовах закладів загальної середньої освіти та позашкільних формах роботи з учнівською молоддю.

Окрім того, здобувачі вищої освіти, які навчаються за Освітньо-професійною програмою Середня освіта (Музичне мистецтво), повинні володіти такими уміннями професійного спрямування:

- володіє сукупністю комунікативних, організаторських, гностичних, проєктувальних умінь, виявляє моральну та естетичну спрямованість з метою утвердження ідеалів Добра і Краси;
- інтегрує складні професійні уміння гри на музичних інструментах, співу, диригування музичними колективами, музичного сприймання, запам'ятовування та інтерпретації музичних творів, артистизму, виконавської майстерності та надійності (самооцінку, самоконтроль, саморегуляцію);
- виявляє здатність до самоактуалізації, саморозвитку та самокорекції у процесі музично-педагогічної діяльності;
- демонструє уміння вирішувати музично-педагогічні проблеми, оригінальність і гнучкість творчого мислення у процесі конструювання, інтерпретації та реалізації музично-педагогічних ситуацій;

- володіє елементами логічного і образного мислення, здатний до аналізу, виділення головного і синтезу в навчально-виховній та організаційній діяльності вчителя музичного мистецтва;
- здатний до підготовки та редагування текстів професійного змісту державною мовою, володіє англійською мовою;
- має навички знаходження, обробки та аналізу інформації з різних джерел (передусім – за допомогою цифрових технологій);
- здатний забезпечувати охорону життя і здоров'я учнів у навчально-виховному процесі та позаурочній діяльності;
- здатний застосовувати сучасні педагогічні та інформаційні технології для забезпечення якості навчально-виховного процесу в закладах загальної середньої освіти в умовах Нової української школи;
- здатний застосовувати методи діагностування досягнень учнів, здійснювати педагогічний супровід процесів соціалізації, професійного самовизначення учнів.

Окрім зазначеного, фахівець з музичного мистецтва повинен бути здатним до комунікацій у закладах загальної середньої освіти та:

- демонструвати і виховувати в учнів патріотичну свідомість, повагу до національних символів, любов до України, власну гідність;
- демонструвати толерантне ставлення до загальнолюдських, національних, особистісних, мистецьких цінностей;
- здатний дотримуватись етичних норм, здійснювати взаємодію та комунікацію з колегами, соціальними партнерами, учнями, вихованцями та їх батьками;
- налагоджувати духовну спільність, співпереживання та співпрацю учнів і вихованців, ефективно працювати в мистецько-творчому учнівському і педагогічному колективах освітнього закладу, інших мистецьких об'єднаннях;
- розуміти значущість культури та мистецтва для виховання і розвитку особистості учня, цінувати полікультурність світу і здатність керуватися у своїй діяльності сучасними принципами полікультурної толерантності, діалогу та співробітництва.

Фахова підготовка майбутнього учителя музичного мистецтва виступає як здатність особистості вбирати в себе результати навчання, виховання та розвитку в закладах педагогічної освіти: знання, вміння, особистісні якості, необхідні для виконання професійної діяльності відповідно до суспільних вимог та ціннісних орієнтацій. Рівень фахової підготовки характеризує ступінь підготовленості студента до музично-освітньої роботи в школі, виступає передумовою ефективності його педагогічної діяльності, яка стає ланкою вдосконалення набутого інтелектуального й практичного досвіду, пошуку ефективних шляхів підвищення педагогічної майстерності. Слід зазначити, що розвиток у студентів професійно-інтелектуального, творчого потенціалу, вироблення вмінь щодо практичного використання здобутих знань, на нашу думку, є однією з важливих та актуальних проблем сучасної національної освіти в умовах Нової української школи.

До того ж фахова підготовка студентів передбачає формування таких компетентностей: інформаційна компетентність (володіння інформаційними технологіями, вміння опрацьовувати різні види інформації); комунікативна (уміння вступати в комунікацію, бути зрозумілим, спілкування без обмежень); автономізаційна (здатність до саморозвитку, творчості, самовизначення, самоосвіти, конкурентоспроможність); соціальна (вміння жити та працювати з оточуючими); продуктивна (вміння працювати, ухвалювати рішення та відповідати за них); моральна (готовність, спроможність та потреба жити за традиційними моральними нормами); психологічна (здатність використовувати знання, уміння, навички з психології в організації взаємодії та співпраці в освітній діяльності); науково-предметна (знання, уміння, навички та сформовані компетентності у сфері спеціальності); особистісні якості вчителя (гуманність, доброзичливість, чуйність, впевненість, урівноваженість, толерантність, відповідальність),

оскільки, поняття “педагогічна компетентність” – це знання, уміння, навички, а також способи та прийоми їх реалізації в діяльності, спілкуванні та розвиткові (саморозвиткові) особистості [1, с. 46].

З цієї причини наявність методологічних, правових, комунікативних, професійно-педагогічних, дидактичних, виховних, інформаційних, науково-предметних, методичних компетентностей свідчать про якісну професійну підготовку майбутніх учителів музичного мистецтва. Слід наголосити на тому, що Радою Європи було прийняте визначення п'яти ключових компетентностей, якими повинні володіти молоді європейці:

- політичні й соціальні компетентності, такі як здатність приймати відповідальність, брати участь в ухваленні групових рішень, вирішувати конфлікти, брати участь у підтримці й поліпшенні демократичних інститутів;
- компетентності, пов'язані з життям у багатокультурному суспільстві. Для того, щоб контролювати прояв (відродження) расизму і ксенофобії і розвитку клімату нетолерантності, освіта повинна прищепити молодим людям міжкультурні компетентності, такими, як прийняття відмінностей, пошана до інших і здатність жити з людьми інших культур, мов і релігій;
- компетентності, що відносять до володіння усною та писемною комунікацією, які особливо важливі для роботи і соціального життя, оскільки тим людям, які не володіють ними, загрожує соціальна ізоляція. У цьому ж контексті комунікацій все більшу вагу набуває володіння більш ніж однією мовою;
- компетентності, пов'язані із зростанням інформатизації суспільства. Володіння цими технологіями, розуміння їх застосування, слабких і сильних сторін і способів критичного судження щодо інформації, поширюваної медійними засобами та рекламою;
- здатність учитися впродовж життя як основи безперервного навчання в контексті як особистого професійного, так і соціального життя.

У доповіді міжнародної комісії з освіти для XXI століття “Освіта: прихований скарб” Жак Делор, сформулювавши “чотири стовпи”, на котрих ґрунтується освіта: “Навчитися пізнавати, навчитися робити, навчитися жити разом, навчитися жити”, – визначив, по суті, основні глобальні компетентності. В нових умовах заклади вищої освіти повинні підтримувати постійний зв'язок з потенційними роботодавцями (стейкхолдерами) і враховувати їх вимоги щодо професійно-кваліфікаційних якостей майбутніх фахівців. Це потребує реалізації таких функціональних особливостей:

- вивчення попиту на кваліфікованих спеціалістів, пошук потенційних роботодавців, складання договорів про цільову підготовку фахівців;
- пошук місць для проходження здобувачами вищої освіти навчальної практики з перспективою подальшого працевлаштування;
- організація участі представників зацікавлених груп (стейкхолдерів) у формуванні Освітньо-професійних програм спеціальності та їх оновлення;
- проведення експертних опитувань серед управлінського персоналу закладів освіти, де працюють випускники закладу вищої освіти, з метою отримання інформації про необхідні кроки з вдосконалення підготовки здобувачів до виконання своїх професійних обов'язків та внесення відповідних змін до Освітньо-професійної програми підготовки спеціаліста.

При цьому формат фахової підготовки студентів спеціальності 014 Середня освіта (Музичне мистецтво) першого бакалаврського рівня вищої освіти передбачає в освітньому процесі єдність цілей формування:

- особистісного аспекту – усвідомлення студентами потреби у набутті емоційно-виразних якостей;
- професійного – набуття та розвиток найбільш ефективних та емоційно-виразних елементів музично-педагогічної діяльності вчителя музичного мистецтва;

- соціального – володіння педагогічно-артистичною технікою як показником динамізму, яскравості, гнучкості та мобільності сучасної особистості у соціально-освітньому просторі та усвідомлення студентами внутрішньої потреби до оволодіння педагогічною, фаховою майстерністю.

Необхідно розглянути когнітивну складову фахової підготовки, що характеризується набуттям майбутніми фахівцями знань, умінь, навичок, компетентностей, які являються фундаментом формування педагога-музиканта. Оволодіння системою знань дає опанування студентами відповідних уявлень та понять, її компонентну структуру (художньо-комунікативний, сенсорно-вольовий, експресивно-виразовий компоненти), теоретичне заглиблення та уточнення набутих знань, встановлення внутрішніх зв'язків і відношень між ними. Важливо виходити з того, що набуття знань має являти собою інтенсивне поповнення фонду спеціальної знанневої структурогеми у вигляді певних понять, уявлень, цінностей і компетентностей.

Аналізування процесу фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва дозволило констатувати, що в багатьох випадках мотивація засвоєння музично-теоретичного навчального матеріалу здобувачами знаходиться на низькому рівні, відсутні уявлення про систему музичних знань, студенти не можуть належним чином застосовувати музично-теоретичні знання на заняттях із професійно-формувальних профілювальних навчальних дисциплін навчального плану підготовки спеціаліста. Такі недоліки породжують суперечності між: вимогами ринку праці до рівня професійної підготовки музичних фахівців і якістю їх фахової підготовки; вимогами суспільства до особистості учителя музичного мистецтва та недостатнім рівнем розробки теорії його професійної підготовки; необхідністю формування в майбутніх вчителів музичного мистецтва ґрунтовних теоретичних знань. Викладені суперечності зумовлюють необхідність вирішення проблеми формування музично-теоретичних знань у майбутніх педагогів-музикантів, взявши за основу системний метод навчання.

Цілком імпонує теза науковців, які вбачають необхідність системного підходу в освітньому процесі та зазначають, що основним завданням системного підходу є озброєння студентів не лише фактичними теоретичними знаннями, а й методологічними, тобто знаннями про найважливіші елементи знань та структурні зв'язки між ними [2, с. 114]. Ю. Полянський зазначає, що освітній процес фахової підготовки студентів має будуватися на системному принципі, необхідно дати назву системі навчального процесу, визначити структуру та побудову її моделі, особливості методики виховання певної дисципліни у цілісній системі навчання. Процес і результат засвоєння систематизованих знань та вмінь, необхідних для здійснення музичної діяльності, М. Ярмаченко визначає як “музичну освіту”. Ключем до розв'язання багатьох проблем підготовки здобувачів вищої освіти є цілеспрямоване формування усіх складових фахових компетентностей майбутніх музичних педагогів.

Разом з тим, у формуванні педагогічної майстерності сучасного вчителя музичного мистецтва для Нової української школи важлива роль відводиться формуванню національної свідомості, як засобу консолідації нації та своєрідної мети, суспільного ідеалу, до досягнення якого прагне нація. Національна ідея має бути чинником, що об'єднує в суспільстві і різні прошарки населення, і різні покоління. Система освіти у загальному вигляді має за мету, перш за все, передачу соціального досвіду зі здобування знань, а не тільки самі знання. Тому становлення української державності, утвердження національної ідеї, набуття особою етнічної ідентичності невіддільне від розвитку освітньої системи. Освіта, як визначено в “Національній доктрині розвитку освіти в Україні”, повинна мати гуманістичний характер і ґрунтуватися на культурно-історичних цінностях українського народу, його традиціях і духовності. Важливою умовою досягнення цієї мети є підготовка нової генерації педагогічних та науково-педагогічних кадрів, яким буде притаманний дух нашого народу, його самобутній менталітет. Національній школі потрібні фахівці високоосвічені й високодуховні, соціально активні й національно свідомі, здатні виплекати з кожної дитини індивідуальну самобутню особистість на основі цінностей вітчизняної та світової культур [4, с. 113].

Вимоги до сучасного вчителя, які висувують держава і суспільство, полягають також у тому, щоб педагог своєю творчою діяльністю у процесі навчально-виховної роботи вмів проектувати розвиток особистості, чітко уявляв, яким повинен стати його вихованець як громадянин незалежної України. Для досягнення найважливішої мети національного виховання – формування свідомого громадянина-патріота – вчитель має створювати умови для всебічного та гармонійного розвитку особистості, сформувати основи громадянської свідомості, активності та відповідальності. Чільне місце в цьому процесі посідає формування громадянської відповідальності, яка передбачає добровільний вибір особистістю поведінки, що відповідає таким важливим категоріям, як обов'язок, ініціативність, дисциплінованість, самостійність, вимогливість та принциповість. А для формування громадянської відповідальності учнів учитель сам повинен бути активним громадянином, усвідомлювати національну ідею як мету розвитку суспільства та особистості.

В умовах запровадження багаторівневої освіти у вищих мистецьких навчальних закладах особливої ваги набуває проблема підготовки майбутніх вчителів мистецьких спеціальностей широкого профілю, професія яких поєднує риси та вміння педагога-виконавця, концертмейстера-ілюстратора, диригента-керівника колективу, соліста-вокаліста, лектора-музикознавця, педагога-просвітника, носія духовної культури та естетичного смаку. Проблема підвищення рівня фахової підготовки студента значною мірою залежить від музично-теоретичної підготовки, спрямованої на різні види музично-творчої діяльності, які є важливими для теорії та практики професійного становлення студентів вищих навчальних закладів. Процес фахової підготовки буде ефективним за умови дотримання загально-дидактичних принципів:

- безперервності та наступності;
- систематичності та послідовності;
- доступності та наочності;
- зв'язку теорії з практикою; міжпредметних зв'язків;
- поєднання різних форм і методів навчання. Відповідно до сучасних запитів і потреб закладів загальної середньої освіти особлива увага приділяється фаховій підготовці у руслі формування компетенцій майбутнього спеціаліста як підґрунтя його музично-педагогічної майстерності.

У зв'язку з методологічною переорієнтацією змісту шкільної освіти, якісно новими пріоритетами освітніх запитів постає необхідність підвищення якості формування компетентностей майбутнього вчителя музичного мистецтва, розвитку його особистості на засадах гуманізму, створення умов для саморозвитку й самонавчання, свідомого визначення своїх можливостей. Отже, фахова підготовка здобувачів вищої освіти вимагає комплексного підходу, оскільки визначається різними чинниками:

- суб'єктивними, пов'язаними з готовністю учасників освітнього процесу перейти до нових форм та методів роботи у форматі Нової української школи;
- об'єктивними мікрочинниками, пов'язаними зі змінами в організації освітнього процесу в закладах вищої освіти, пов'язаних з новими вимогами до підготовки фахівців для Нової української школи;
- макрочинниками, пов'язаними із вирішенням проблем на рівні державної політики, а саме: модернізація матеріально-технічної бази закладу вищої освіти, приведення у відповідність попиту на спеціалістів-випускників закладів вищої освіти та їх пропозиції, створення умов для підготовки конкурентно-спроможного фахівця.

Важливого значення у підготовці фахівців для закладів загальної середньої освіти набуває компетентнісний підхід в освітньому процесі закладів вищої освіти, що спрямований на переорієнтацію щодо створення умов для набуття комплексу компетентностей, які сприяють формуванню особистості фахівця, здатного постійно змінюватися, самовдосконалюватися в умовах багатофакторного середовища: соціально-економічного, політичного, інформаційного і комунікаційного. Отже, компетентнісний підхід у системі навчання є особливо значущим у

мистецькій та музично-педагогічній освіті. Професійні компетентності майбутнього вчителя музичного мистецтва мають декілька видів діяльності:

- на рівні реалізації діяльності – сукупність функцій, які реалізує фахівець;
- на рівні суб'єкта діяльності – володіння професійною кваліфікацією та певним досвідом;
- на особистісному рівні – сукупність індивідуальних якостей фахівця, які надають можливість реалізуватися у професійній діяльності майбутньому учителю музичного мистецтва Нової української школи.

Окрім того, фахова підготовка здобувачів вищої освіти повинна вміщувати знання необхідних принципів роботи зі школярами в закладах загальної середньої освіти, таких як:

- принцип природо відповідності Григорія Сковороди тлумачать як “Вчи відповідно до природи”. Розуміння цього принципу стосується врахування, з одного боку, особливостей кожного учня, а з другого, – відповідності навчання законам природи в загальному;
- принцип цілісності означає, що навчання та виховання організовується як системний педагогічний процес, спрямований на цілісний та різнобічний розвиток особистості, формування в неї цілісної картини світу;
- принцип особистісної зорієнтованості означає, що загальні закони психологічного розвитку проявляються в кожного школяра своєрідно та неповторно;
- принцип гуманізації навчально-виховного процесу спрямовує цей процес на формування й розвиток у особистості терпимості, поваги, толерантності, емпатії, співчуття;
- принцип національної ідентичності передбачає формування національної самосвідомості через виховання любові до рідної землі, свого народу, шанобливе ставлення до його культури; повагу, толерантність до культури всіх народів, які населяють Україну, здатності зберігати свою національну ідентичність, пишатися приналежністю до українського народу; брати участь у розбудові та захисті своєї держави;
- принцип суб'єкт-суб'єктної взаємодії базується на рівноправності учасників виховного процесу, врахуванні точки зору кожного, визнанні права на її відмінність від іншої, узгодженні позицій;
- мультикультуралізму, який передбачає інтегрованість української культури в європейський та світовий простір, створення для цього необхідних передумов: формування в школярів відкритості, толерантного ставлення до цінностей, культури, мистецтва, вірування інших народів; здатності сприймати українську культуру як невід'ємну складову культури загальнолюдської;
- толерантності – це відкритість спілкування та свобода думки, совісті й переконань, виховання відповідальних громадян, здатних цінувати свободу, поважати людську гідність та індивідуальність, запобігати конфліктам та розв'язувати їх ненасильницькими засобами;
- родинності – інтеграція педагогічних принципів у сім'ю, родину; дотримання універсальності принципу кола: дитина – родина – нація – все людство;
- акмеологічний принцип вимагає орієнтації навчально-виховного процесу на розвиток духовної, особистісної та громадянської зрілості, створення умов для досягнення життєвого успіху школярами;
- принцип свободи і прав особистості передбачає становлення морально-етичної шкали цінностей на основі обраних особистістю пріоритетів, виховання внутрішньої свободи, поваги до законів і Конституції України, почуття відповідальності та обов'язку, вміння приймати рішення, готовності відстоювати себе як особистість;
- принцип громадянськості – моральний принцип, який передбачає національну гордість, громадянську відповідальність та готовність служити й захищати Батьківщину;
- принцип європейськості – інтеграція у європейський (світовий) освітній простір на основі загальнолюдських цінностей і національної ідентичності, толерантність, широта погляду на світ і людину, взаємоповага.

Варто зазначити, що поняття педагогічної майстерності багатьма науковцями визначається по-різному, однак ми знаходимо певну однотайність у трактуванні [3, с. 13], де основою

педагогічної майстерності вчителів музичного мистецтва більшість дослідників і практиків вважають спрямованість педагога на оволодіння мистецько-педагогічними знаннями, які включають широку загальну, мистецтвознавчу, психолого-педагогічну, виконавську, методичну та соціальну підготовку. Разом зі знаннями, необхідною умовою досягнення високого рівня професійної майстерності виділяються здібності, що, в свою чергу, передбачають сформованість професійних умінь та компетентностей майбутніх учителів музичного мистецтва для Нової української школи.

Список використаних джерел

1. Амонашвили Ш.А. Размышления о гуманной педагогике. Москва, 1995. 294 с.
2. Воєвідко Л.М. Методика музичного виховання : Навчальний посібник. Кам'янець-Подільський : ФОП Сисин Я. І., 2019. 220 с.
3. Рудницька О.П. Педагогіка: загальна та мистецька : навч. посіб. Київ : ТОВ "Інтерпроф", 2002. 270 с.
4. Химинець В.В. Інноваційна освітня діяльність . Ужгород : Інформаційно-видавничий центр ЗППО, 2007. 364 с.

Qualitative professional training of a future music teacher is defined as a person's ability to acquire the results of education, upbringing and development in pedagogical educational institutions: knowledge, skills, personal qualities necessary for professional activity in accordance with social requirements and value orientations are considered as a level of formed pedagogical skills in higher educational establishments. The level of professional training characterizes the degree of student's readiness for music and educational work at school, and is a prerequisite for the effectiveness of his pedagogical activity, which becomes an element of improvement of the acquired intellectual and practical experience, the search for effective ways to improve pedagogical skills. It should be noted that, the development of students' professional-intellectual and creative potential, development of skills of practical use of the acquired knowledge is one of the important and urgent problems of modern national education in the context of the New Ukrainian school.

The process of reforming higher and general secondary education requires to increase the efficiency of the educational process based on the implementation of the achievements of psychological and pedagogical science, pedagogical innovations, information and communication technologies, etc. This requires the maximum approximation of the system of professional training of a music teacher to the future activity, the formation of music-pedagogical knowledge, skills, habits and competences during the period of study in higher education institutions. The problem of formation of future music teacher's necessary knowledge base and competences (general, integral and subject / professional) is especially relevant for modern theory and practice of professional training, as in the conditions of development of Ukrainian society and reforming of modern education culture plays an important role as an element of the spiritual culture of the personality of a future music teacher of the New Ukrainian school.

Key words: *curriculum, New Ukrainian school, competences, final outcomes, integration, communication, pedagogical skills, terminology, civic consciousness, national identity, functional features, mutual respect, self-development, stakeholders.*